

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 352
din data de 22.06.2021

Dosar nr. 126/2021

Petiția nr. 1469/23.02.2021

Petent: Árus Zsolt István

Reclamat: Instituția Prefectului jud. Mureș
Ministerul Afacerilor Interne

Obiect: petentul a adresat o solicitare Instituției Prefectului jud. Mureș în limba maghiară și a primit răspuns în limba română

- alin. 1 și alin. 6 al art. 20 din Ordinul MAI nr. 33/2020 privind activitățile de soluționare a petițiilor, primire în audiență și consiliere a cetățenilor în Ministerul Afacerilor Interne, sunt discriminatorii:

Art. 20 - Redactarea răspunsului către petent

”(1) Răspunsul către petent se redactează în limba română, motivat, cu respectarea normelor privind prelucrarea datelor cu caracter personal și a celor privind protecția informațiilor clasificate. (...)

(6) În situația în care la nivelul structurii MAI se primește o petiție redactată într-o altă limbă decât limba română și nu există posibilitatea înțelegerii conținutului acesteia, compartimentul pentru relații cu publicul transmite petentului un răspuns în limba română prin care îl informează asupra necesității formulării petiției în limba română.”

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

Árus Zsolt István cu domiciliul în municipiul Gheorgheni, str. Gabor Áron nr. 26, jud. Harghita, e-mail: arus.zsolt@sic.hu

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamaților

Instituția Prefectului Județul Mureș cu sediul în Târgu - Mureș, Piața Victoriei nr.1, jud. Mureș, e-mail: prefect@prefecturamures.ro

Ministerul Afacerilor Interne cu sediul în București, Piața Revoluției nr. 1A, sector 1, e-mail: mai@mai.gov.ro

II. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4. Prin adresa înregistrată sub nr. 1469/12.04.2021 a fost citat petentul, iar prin adresele înregistrate sub nr. 2805/12.04.2021 au fost citate părțile reclamate, fără un

termen de audiere, din cauza contextului evoluției situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2.

5. Procedură legal îndeplinită.

6. Petentul transmite e-mail prin care comunică că este de acord cu soluționarea dosarului în lipsă.

7. Prin adresa înregistrată sub nr. 3103/22.04.2021 partea reclamată MAI comunică că este de acord cu soluționarea dosarului în lipsă.

8. Prin adresa înregistrată sub nr. 3337/06.05.2021 partea reclamată Instituția prefectului transmite punct de vedere iar prin adresa înregistrată sub nr. 4019/27.05.2021 partea reclamată MAI comunică punct de vedere. Acestea sunt comunicate petentului prin adresa înregistrată sub nr. 4227/04.06.2021.

9. Petentul depune concluzii scrise prin adresa înregistrată sub nr. 4521/14.06.2021

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

10. Prin petiția înregistrată sub nr. 1469/23.02.2021 petentul arată că în data de 2 decembrie 2020 a adresat prefectului jud. Mureș o solicitare de informații de interes public, formulând solicitarea în limba maternă, limba maghiară.

11. Conform legii, prefectul ar fi trebuit să răspundă în cel mult 10 zile, ceea ce nu s-a întâmplat, fiind nevoit să revină la acea solicitare. A primit răspuns în data de 18 ianuarie 2021, dar formulat în limba română.

12. Considerând că i-a fost încălcat un drept, în data de 4 februarie a trimis o nouă adresă solicitând să i se răspundă în limba maternă, limba maghiară. În data de 15 februarie i-a parvenit răspunsul prefectului jud. Mureș, care a refuzat în mod explicit să îl formuleze în limba maghiară întrucât, în solicitarea de informații, petentul nu a specificat unde are domiciliul, neputându-se, astfel, verifica dacă acesta are sau nu dreptul de a se adresa în limba maternă; conform Ordinului MAI nr. 33/2020 în instituțiile subordonate MAI, în relațiile cu cetățenii se folosește exclusiv limba română.

13. Petentul arată că, în conformitate cu Codul Administrativ, dreptul de a folosi limba unei minorități se raportează nu la domiciliul cetățeanului care se adresează unei instituții publice, ci la sediul instituției. Și cum în jud. Mureș peste 20% din populație aparține comunității maghiare, prefectul avea obligația de a folosi și limba maghiară.

14. Petentul consideră că prevederea din Ordinul nr. 33/2020 este nelegală deoarece contravine Constituției și Codului Administrativ.

15. Se solicită să se constate discriminarea comisă pe bază de apartenență la o comunitate etnică și de limbă, sancționând faptele, obligând prefectul să răspundă la solicitarea de informații de interes public în limba maternă, MAI să modifice Ordinul nr. 330/2020 în așa fel încât să fie în concordanță cu prevederile legale privind utilizarea limbilor minorităților naționale în instituțiile publice și publicarea în mass media a hotărârii adoptate.

16. Depune în scrisuri.

Susținerile părții reclamate Instituția Prefectului jud. Mureș

17. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 3337/06.05.2021, partea reclamată precizează că aspectele sesizate de petent fac obiectul dosarului nr. 1275/96/2020 al Tribunalului Harghita.

18. Raportat la obiectul speței de față, se arată că art. 7 din Ordonanța nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor prevede că „Petițiile anonime sau cele în care nu sunt trecute datele de identificare a petitorului nu se iau în considerare și se clasează, potrivit prezentei ordonanțe.” Prin „identificarea persoanei

fizice" Codul Civil (Cap. III, art. 82-110), stabilește că principalele mijloace de identificare ale persoanei fizice sunt: numele, domiciliul și starea civilă. Aceste date sunt cuprinse în cartea de identitate, mai puțin datele de starea civilă. În aceste condiții, doar numele și/sau o adresă de e-mail, care pot aparține oricui, nu sunt de natură să complinească cerințele minime legale privind identificarea unei persoane. De asemenea, obligativitatea semnării petiției, rezidă din prevederile Constituției României care, la art. 51, prevede că „Cetățenii au dreptul să se adreseze autorităților publice prin petiții formulate numai în numele semnatarilor”. Semnarea petițiilor se poate face atât olograf și se pot comunica personal, prin poștă sau prin fax, cât și electronic, cu condiția respectării prevederilor Legii 455/2001 privind semnătura electronică, iar în acest ultim caz, petițiile se pot comunica și prin e-mail. Cu toate că petentul nu a transmis datele de identificare, conform celor precizate mai sus, Instituția Prefectului jud. Mureș a furnizat informațiile solicitate.

19. În ceea ce privește solicitarea de a traduce în limba maghiară răspunsul comunicat petentului, se precizează că potrivit art. 1 din Normele de aplicare a dispozițiilor privitoare la dreptul cetățenilor aparținând unei minorități naționale de a folosi limba maternă în administrația publică locală aprobate prin H.G. nr. 1206/2001 coroborate cu dispozițiile art. 94 din OUG nr. 57/2019, privind Codul administrativ: „*în unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor, stabilit la ultimul recensământ, autoritățile administrației publice locale, instituțiile publice aflate în subordinea acestora, precum și serviciile publice deconcentrate asigură folosirea, în raporturile cu aceștia, și a limbii minorității naționale respective, în conformitate cu prevederile Constituției, ale prezentului cod și ale tratatelor internaționale la care România este parte*”, deci în situația în care petiționarii nu își menționează adresa de domiciliu conform actului de identitate, nu pot solicita aplicarea dispozițiilor sus-menționate.

20. Mai mult, Ordinul nr. 33/2020 privind activitățile de soluționare a petițiilor, primire în audiență și consiliere a cetățenilor în Ministerul Afacerilor Interne stipulează la art. 20 alin (1) și (6) că „*răspunsul către petent se redactează în limba română, motivat, cu respectarea normelor privind prelucrarea datelor cu caracter personal și a celor privind protecția informațiilor clasificate*” și că „*în situația în care la nivelul structurii MAI se primește o petiție redactată într-o altă limbă decât limba română și nu există posibilitatea înțelegerii conținutului acesteia, compartimentul pentru relații cu publicul transmite petentului un răspuns în limba română prin care îi informează asupra necesității formulării petiției în limba română*”.

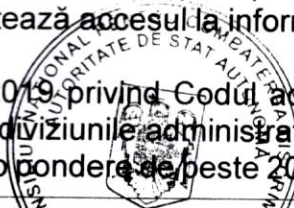
21. Se depun înscrișuri.

Susținerile părții reclamate Ministerul Afacerilor Interne

22. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 4019/27.05.2021, partea reclamată ridică excepția de necompetență a CNCD, considerând că analiza legalității sau lipsa acestui element în marja emiterii de către ministrul afacerilor interne a unui act normativ, în baza și în executarea unui act normativ de nivel superior, și anume OUG nr.30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, excede sferei de competență a CNCD.

23. În egală măsură, obligarea prefectului județului Mureș de a-i răspunde petentului, în limba sa maternă, la solicitarea de informații de interes public, depășește limitele de competență ale C.N.C.D., solicitarea vizând în fapt, aplicarea Legii nr. 544/2001, acest act normativ fiind cel care reglementează accesul la informații de interes public.

24. Potrivit art. 94 alin. (1) din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, în unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere de peste 20% din numărul

locuitorilor, stabilit la ultimul recensământ, autoritățile administrației publice locale, instituțiile publice aflate în subordinea acestora, precum și serviciile publice deconcentrate asigură folosirea, în raporturile cu aceștia, și a limbii minorității naționale respective, în conformitate cu prevederile Constituției, ale prezentului cod și ale tratatelor internaționale la care România este parte.

25. Potrivit art. 249 alin. (1) din Codul administrativ, prefectul este reprezentantul Guvernului pe plan local, iar potrivit art. 265 alin. (1) și (2) din același act normativ, pentru exercitarea de către prefect a prerogativelor care îi revin potrivit Constituției și altor legi se organizează și funcționează instituția prefectului, sub conducerea prefectului. Instituția prefectului este o instituție publică cu personalitate juridică, cu buget propriu, aflată în subordinea Guvernului.

26. Din cele ce preced rezultă că nici prefectul, și nici instituția prefectului, nefiind autorități ale administrației publice locale/instituții publice aflate în subordinea vreunei autorități a administrației publice locale/servicii publice deconcentrate, nu se supun reglementării statuate la art. 94 alin. (1) din Codul administrativ, motiv pentru care argumentul expus de petent la pct.6.1. din memoriu, nu poate fi acceptat ca valabil.

27. În ceea ce privește Ordinul MAI nr. 33/2020 privind activitățile de soluționare a petițiilor, primire în audiență și consiliere a cetățenilor în Ministerul Afacerilor Interne, se arată că acest act normativ are ca obiect de reglementare organizarea și desfășurarea activităților de soluționare a petițiilor, de primire în audiență și consiliere a cetățenilor în cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

28. Astfel, dispozițiile art. 94 alin. (1) din Codul administrativ sunt opozabile autorităților administrației publice locale/instituțiilor publice aflate în subordinea autorităților administrației publice locale/serviciilor publice deconcentrate, Ministerul Afacerilor Interne neputând fi încadrat în niciuna din aceste categorii. Pentru acest considerent, Ordinul nr. 33/2020 nu se subsumează obligației de comunicare a răspunsului, la petiții, în limba maternă a persoanei care sesizează structurile M.A.I.

29. În referire la dispoziția conținută de art. 20 alin.(1) din OMAI nr.33/2020, criticată de petent, arătăm că aceasta a avut în vedere art.13 din Constituția României, republicată, potrivit căreia, limba oficială a României este limba română.

30. În ceea ce privește răspunsurile furnizate exclusiv în limba română, la petițiile adresate instituției prefectului județului Mureș, au fost aplicate nediscriminatoriu dispozițiile relevante conținute de OMAI nr. 33/2020. În egală măsură, în ceea ce privește solicitarea de informații publice, aceasta se circumscrie domeniului de aplicare al Legii nr. 544/2001, iar nu al OMAI nr.33/2020 .

31. Se depun înscrisuri.

IV. Motivarea în fapt și drept

Legislație și principii

32. **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

33. Astfel se poate considera discriminare:

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

34. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: „exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”).

35. Prin nediferențiere judecătoria Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: „art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară” (**Marckx împotriva Belgiei**, 13 iunie 1979, §32) sau „analoagă” (**Van der Mussel împotriva Belgiei**, 23 noiembrie 1983, §46) ori „relevant similară” (**Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „analoagă ori relevant similară” (**Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit**, 30 iulie 1998, §75).

36. În hotărârea dată în cazul **Thlimmenos împotriva Greciei** din 6 aprilie 2000, CEDO a arătat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

37. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu, iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

38. Criteriile enumerate de **O.G. nr. 137/2000** sunt doar ilustrative, nu exhaustive, precizând „sau oricare alt criteriu”, însă aceste criterii, conform cazuisticii CEDO, trebuie să reprezinte caracteristici personale pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (**Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei**, 7 decembrie 1976, §56). „Art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva aceluia care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele” (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §55), menționând că noțiunea „orice altă situație” trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §56-61), cu atât mai larg cu cât dreptul atins este considerat a fi mai important (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §62).

39. Privind restrângerea drepturilor petentului, Colegiul director se raportează la prevederile **O.G. nr. 137/2000**, art. 10: „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauza prin: [...] h) refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități.”

40. Art. 2 alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000** stabilește: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

41. **Ordonanța de urgență nr. 57/2019 privind Codul administrativ** are următoarele prevederi relevante:

Art. 94 - Folosirea limbii minorităților naționale

„(1) În unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor, stabilit la ultimul recensământ, autoritățile administrației publice locale, instituțiile publice aflate în subordinea acestora, precum și serviciile publice deconcentrate asigură folosirea, în raporturile cu aceștia, și a limbii minorității naționale respectiv în conformitate cu

prevederile Constituției, ale prezentului cod și ale tratatelor internaționale la care România este parte.

(2) Autoritățile administrației publice locale prevăzute la alin. (1), prin hotărâre, pot decide asigurarea folosirii limbii minorităților naționale în unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând minorităților naționale nu ating ponderea prevăzută la alin. (1).”

Art. 195 - Limba oficială și folosirea limbii minorităților naționale

„(1) În raporturile dintre cetățeni și autoritățile administrației publice locale se folosește limba română.

(2) În unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor, stabilit la ultimul recensământ, în raporturile lor cu autoritățile administrației publice locale, cu aparatul de specialitate și organismele subordonate acestora, aceștia se pot adresa, oral sau în scris, și în limba minorității naționale respective și primesc răspunsul atât în limba română, cât și în limba minorității naționale respective.

(3) În scopul exercitării dreptului prevăzut la alin. (2), autoritățile publice și entitățile prevăzute la art. 94 au obligația să pună la dispoziția cetățenilor aparținând unei minorități naționale formulare și texte administrative de uz curent în format bilingv, respectiv în limba română și în limba minorității naționale.

(4) Lista formularelor și a tipurilor de texte administrative de uz curent, care se utilizează conform alin. (3), se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Departamentului pentru Relații Interetnice elaborată în colaborare cu Institutul pentru Studierea Problemelor Minorităților Naționale, cu avizul ministerelor cu atribuții în domeniul administrației publice, finanțe publice și afaceri interne.

(5) În condițiile prevăzute la alin. (2), în posturile care au atribuții privind relații cu publicul sunt încadrate și persoane care cunosc limba minorității naționale respective.

(6) Autoritățile administrației publice locale asigură inscripționarea denumirii localităților și a instituțiilor publice de sub autoritatea lor, precum și afișarea anunțurilor de interes public atât în limba română, cât și în limba minorității naționale respective, în condițiile prevăzute la alin. (2).

(7) Actele oficiale se întocmesc în mod obligatoriu în limba română, sub sancțiunea nulității.”

42. Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale, ratificată de România prin **Legea nr. 33 din 29 aprilie 1995**, prevede: „În ariile locuite tradițional sau în număr substanțial de persoane aparținând minorităților naționale, dacă aceste persoane solicită acest lucru și acolo unde aceasta cerere corespunde unei nevoi reale, părțile se vor strădui să asigure, în măsura posibilului, condiții care să permită folosirea limbii minoritare în raporturile dintre aceste persoane și autoritățile administrative.” (art. 10 alin. 2).

43. Legea nr. 282 din 24 octombrie 2007 pentru ratificarea Cartei europene a limbilor regionale sau minoritare are următoarele prevederi relevante:

- „Prevederile Cartei se aplică următoarelor limbi minoritare folosite pe teritoriul României: [...] k) limba maghiară [...]” (art. 2);

- „Potrivit prevederilor art. 2 paragraful 2 și ale art. 3 paragraful 1 din Cartă, următoarele prevederi cuprinse în partea a III-a din Cartă se vor aplica limbilor minorităților naționale de mai jos: [...] e) limba maghiară: [...] articolul 10 - Autoritățile administrative și serviciile publice: - paragraful 1 subparagrafele a) (ii), a) (iii), a) (iv), a) (v), b), c); - paragraful 2 subparagrafele b), c), d), e), f), g); - paragraful 3; - paragraful 4 subparagrafele b), c); - paragraful 5; [...]” (art. 5);

- „Prin sintagma zonă în cadrul căreia o limbă regională sau minoritară este folosită, prevăzută la art. 1 paragraful b) din Cartă, se înțelege unitățile administrativ-

teritoriale în care o limbă regională sau minoritară este folosită de cel puțin 20% din numărul locuitorilor acelei unități administrativ-teritoriale." (art. 7).

44. În consecință, din art. 10 al **Cartei europene a limbilor regionale sau minoritare** reiese faptul că în unitățile administrativ-teritoriale în care peste 20% din populație aparține comunității maghiare, se aplică următoarele prevederi:

- funcționarii autorităților administrative care asigură relația cu publicul folosesc limba maghiară în raporturile lor cu persoanele care li se adresează în aceste limbi;
- vorbitorii de limbă maghiară pot prezenta cereri orale ori scrise și primesc răspunsuri în aceste limbi;

- vorbitorii de limbă maghiară pot prezenta ca valabil un document întocmit în această limbă;

- autoritățile administrative și serviciile publice pun la dispoziție formulare și texte administrative de uz curent pentru populație în limba maghiară, ori în versiuni bilingve;

- autoritățile locale și regionale asigură posibilitatea pentru vorbitorii de limbă maghiară de a prezenta cereri orale ori scrise în această limbă;

- autoritățile regionale publică textele oficiale și în limba maghiară;

- autoritățile locale publică textele oficiale și în limba maghiară;

- autoritățile regionale folosesc limba maghiară în dezbaterile din consiliile lor, fără a exclude folosirea limbii române;

- autoritățile locale folosesc limba maghiară în dezbaterile din consiliile lor, fără a exclude folosirea limbii române;

- autoritățile administrative și serviciile publice folosesc, alături de denumirea în limba română, a formelor tradiționale și corecte ale toponomiei în limba maghiară;

- limba maghiară se utilizează de către serviciile publice asigurate de autoritățile administrative ori de alte persoane care acționează în cadrul competenței acestora, inclusiv prin asigurarea posibilității ca vorbitorii de limbă maghiară să formuleze cereri și să primească răspunsuri în această limbă;

- autoritățile administrative și serviciile aleg sau formează un număr suficient de funcționari și alți agenți publici pentru asigurarea drepturilor de mai sus;

- în măsura posibilităților, se va da curs cererii agenților publici care cunosc o limbă regională sau minoritară de a fi repartizați în zona în care această limbă este folosită;

- se permite folosirea sau adoptarea de patronime în limba maghiară.

45. În consecință, următoarele autorități au obligația de a accepta solicitări în limba maghiară și de a oferi răspuns în limba maghiară:

- funcționarii autorităților administrative care asigură relația cu publicul;

- autoritățile locale;

- autoritățile regionale;

- serviciile publice asigurate de autoritățile administrative ori de alte persoane care acționează în cadrul competenței acestora.

46. **Constituția României**, la Secțiunea a 2-a din Capitolul V, intitulat *Administrația publică locală*, include la art. 13 Prefectul.

47. În consecință, Prefectul este parte a administrației publice locale, fiind totodată o autoritate administrativă care oferă servicii publice.

48. Ministerul Afacerilor Interne nu este o instituție de administrație publică locală, totodată nu este o instituție la care se referă prevederile **Cartei europene a limbilor regionale sau minoritare**, însă unele dintre structurile subordonate sunt autorități administrative care asigură relația cu publicul pe plan local respectiv asigură servicii publice pe plan local.

Colegiul director al CNCD reține următoarele:

49. Din probele depuse la dosar rezultă:

- în data de 2 decembrie 2020 petentul a adresat primului reclamat o solicitare de informații de interes public, formulând solicitarea în limba maghiară, primind răspuns în limba română;

- **Ordinul nr. 33/2020 privind activitățile de soluționare a petițiilor, primire în audiență și consiliere a cetățenilor în Ministerul Afacerilor Interne** prevede:

Art. 20 - Redactarea răspunsului către petent

„(1) Răspunsul către petent se redactează în limba română, motivat, cu respectarea normelor privind prelucrarea datelor cu caracter personal și a celor privind protecția informațiilor clasificate. [...]”

(6) În situația în care la nivelul structurii MAI se primește o petiție redactată într-o altă limbă decât limba română și nu există posibilitatea înțelegerii conținutului acesteia, compartimentul pentru relații cu publicul transmite petentului un răspuns în limba română prin care îl informează asupra necesității formulării petiției în limba română.”

50. Colegiul director constată că, din punctul de vedere al dreptului de a primi un răspuns la o petiție, în conformitate cu prevederile legale, persoanele sunt în situație identică, indiferent de apartenența lor etnică.

51. Din moment ce legislația din România, nu doar **Codul administrativ**, dar și **Legea nr. 282 din 24 octombrie 2007 pentru ratificarea Cartei europene a limbilor regionale sau minoritare** prevede utilizarea limbii maghiare pentru autoritățile publice locale din județul Mureș (având în vedere ponderea de 39,30% a populației maghiare, conform ultimului recensământ) inclusiv în a oferi răspuns la o petiție și în limba maghiară (pe lângă cea română), răspunsul care nu respectă aceste prevederi legale reprezintă o diferențiere.

52. Criteriul de diferențiere este cel de limbă, limba maternă reprezentând o caracteristică personală.

53. Dreptul atins de către primul reclamat este cel prevăzut de **Codul administrativ** art. 195 alin. 2, **Legea nr. 282 din 24 octombrie 2007 pentru ratificarea Cartei europene a limbilor regionale sau minoritare** art. 5, respectiv de **O.G. nr. 137/2000**, art. 10, lit. h).

54. Legislația în domeniul drepturilor lingvistice ale minorităților naționale nu afectează caracterul de limbă oficială a limbii române. Limbile minorităților naționale pot fi utilizate de către autoritățile la care se referă legislația în domeniu doar paralel cu limba română, și nu în locul limbii oficiale.

55. În consecință, faptul că primul reclamat nu a oferit petentului un răspuns atât în limba română cât și unul în limba maghiară la o petiție scrisă în limba maghiară reprezintă discriminare întrucât a creat o deosebire, preferință, pe bază de limbă, care are ca efect restrângerea, înlăturarea folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor lingvistice, refuzând astfel acordarea pentru petent a unor drepturi sau facilități.

56. Conform prevederilor **O.G. nr. 2 din 2001**, art. 5 alin. 2 lit. a, coroborată cu art. 6 și art. 7, Colegiul director aplică sancțiunea de avertisment față de primul reclamat, având în vedere că discriminare a fost inclusiv efectul unor norme juridice contradictorii.

57. Recomandă primului reclamat ca, pe viitor, să respecte prevederile legale în domeniul drepturilor lingvistice.

58. **Ordinul nr. 33/2020 privind activitățile de soluționare a petițiilor, primire în audiență și consiliere a cetățenilor în Ministerul Afacerilor Interne**, emis de către cel de-al doilea reclamat, nu ține cont de structurile subordonate ministerului care asigură relația cu publicul pe plan local, respectiv asigură servicii publice pe plan local, și care trebuie să fie în concordanță cu prevederile **Legii nr. 282 din 24 octombrie 2007 pentru ratificarea Cartei europene a limbilor regionale sau minoritare** art. 5

59. Astfel, omiterea includerii prevederilor **Legii nr. 282/2007** în **Ordinul nr. 33/2020** reprezintă un comportament pasiv care, prin efectele pe care le generează, defavorizează nejustificat persoanele aparținând comunităților minoritare.

60. Colegiul director recomandă ministerului reclamat revizuirea **Ordinului nr. 33/2020** în conformitate cu prevederile **Legii nr. 282/2027**.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Pentru capătul de cerere referitor la corespondența purtată între petent și partea reclamată Instituția prefectului jud. Mureș, aspectele sesizate intră sub incidența prevederilor **art. 2 alin. (1) și art. 10 lit. h)** din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. Aplică sancțiunea de avertisment față de Instituția Prefectului Județul Mureș cu sediul în Târgu-Mureș, Piața Victoriei nr. 1, jud. Mureș conform prevederilor **O.G. nr. 2 din 2001**, art. 5 alin. 2 lit. a, coroborată cu art. 6 și art. 7;

3. Recomandă primului reclamat ca pe viitor să respecte prevederile legale în domeniul drepturilor lingvistice;

4. Pentru capătul de cerere referitor la prevederi discriminatorii ale alin. 1 și alin. 6 al art. 20 din Ordinul MAI nr. 33/2020 privind activitățile de soluționare a petițiilor, primire în audiență și consiliere a cetățenilor în Ministerul Afacerilor Interne, aspectele sesizate intră sub incidența prevederilor **art. 2 alin. (4)** din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

5. Recomandă Ministerului Afacerilor Interne revizuirea **Ordinului nr. 33/2020** în conformitate cu prevederile **Legii nr. 282/2027**;

6. O copie a prezentei hotărâri se comunică părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului director prezenți la ședința de deliberări:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

DIACONU Nicolae Adrian – Membru

GRAMA Horia – Membru

HALLER István – Membru

(mandat încheiat anterior redactării prezentei)

LAZĂR Maria – Membru

(mandat încheiat anterior redactării prezentei)

MOȚA Maria – Membru

OLTEANU Cătălina – Membru

POPA Claudia Sorina – Membru

Data redactării: 15.09.2022
Redactată și motivată C.O./F.L.I./H.I.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu

